

خبر

اقدامات آغازین وزیر جدید فرهنگ و ارشاد اسلامی

● محمدمهدی اسماعیلی روز پنجشنبه (چهارم شهریور) در محل وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی حضور یافت و رسماً کار خود را آغاز کرد. او اولویت این وزارتخانه را رسیدگی به عوارض ناشی از کرونا اعلام کرد. به گزارش مرکز روابطعمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم، در اولین روز حضور خود در این وزارتخانه، با اشاره به اولویت کاری خود گفت: اولویت ما در دولت در همه حوزه‌ها از جمله حوزه فرهنگ و هنر، رسیدگی به عوارض ناشی از کرونا خواهد بود. در ۱۸ ماه گذشته که کشور با فراگیری کرونا روبه‌رو بوده، تمامی فعالیت‌های فرهنگی و هنری کشور تحت‌الشعاع قرار گرفته و رو به تعطیلی و نیمه‌تعطیلی رفته است.

او ادامه داد: اصحاب فرهنگ و هنر به موجب این شیوع با روزگار سختی روبه‌رو بودند و سعی ما در «دولت مردمی» بر این است که از وضعیت فعلی عبور کنیم و بتوانیم سریعاً یک فضای حمایتی و پشتیبانی را ایجاد کنیم. در جلسه امروز دولت نیز همین موضوع مطرح و قرار بر این شد که مجموعه‌های پشتیبان در دولت مانند سازمان برنامه و بودجه بتوانند کمک‌های لازم را داشته باشند.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بیان کرد: بحث واکسیناسیون سراسری اصحاب فرهنگ، هنر و رسانه را که پیش از این از سوی آقای صالحی و همکاران‌شان آغاز شده بود، تکمیل خواهیم کرد و تلاش ما بر این است که با پایی‌آمدن شیوع ویروس کرونا، بازششایی فعالیت‌های فرهنگی و هنری را با حفظ پروتکل‌های بهداشتی داشته باشیم. تمام دغدغه ما این است که هرچه سریع‌تر فضای فرهنگی و هنری کشور به شرایط عادی بازگردد.

اسماعیلی سپس با بیان اینکه اتمام دوران وزارت آقای صالحی به معنای قطع همکاری او با مجموعه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نخواهد بود، تصریح کرد: سعی ما بر این است که از شخصیت‌های فرهنگی همچون آقای صالحی که مایه افتخار کشور هستند، بهره ببریم و سوابق و تجربیات علمی و فرهنگی او ایجاب می‌کند که از نظرات کارشناسی استفاده کنیم. تأکید رئیس‌جمهور نیز بر این است‌که در صورت فضای تعاملی از تجارب مدیران گذشته بهره برده و آن را به شرایط حال و آینده پیوند بزنیم تا در یک مسیر هم‌افزا بتوانیم بهترین عملکرد را داشته باشیم.

او در پایان گفت: تلاش ما در دوران جدید این است که بتوانیم یک مسیر رو به جلو را ترسیم کنیم و نقش فریمنتگانی همچون آقای صالحی در این راستا بسیار مهم است.

سیدعباس صالحی نیز با تبریک انتخاب محمدمهدی اسماعیلی به‌عنوان وزیر جدید فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: امیدوارم در مسیر جدید مسئولیت خود موفق باشید و بنده نیز به‌عنوان سرباز این کشور، هرچایی که نیاز به کمک بنده باشد، در خدمت شما و حوزه فرهنگ و هنر کشور خواهم بود.

او ادامه داد: برای شما و همکارانتان دعای خیر داشته و از خداوند متعال خواستارم به شما کمک کند تا این مسئولیت سنگین را به پیش برده و چش‌های سریع‌تر و سرعت کامل‌تر به سمت جلو حرکت کنید، امید است در دوره جدید دولت آقای رئیسی و مدیریت شما، شاهد اتفاق‌های درخشان و قابل ارجاع به حوزه فرهنگ، هنر و رسانه باشیم. وزیر سابق فرهنگ و ارشاد اسلامی تأکید کرد: یکی از کارهایی که در انتهای دوره وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت دوازدهم انجام دادیم، کاری با عنوان «تجربه‌نگاری» بود. در این طرح بنده به‌عنوان وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، هفت ساعت مصاحبه از وضعیت چهار سال وزارتخانه را داشته‌ام. سایر معاونان و مدیران نیز به صورت مجزا گفت‌وگوهایی را داشتند که تمام این مصاحبه‌ها در قالب فیلم، فایل صوتی و کتاب در اختیار مدیریت جدید قرار می‌گیرد.

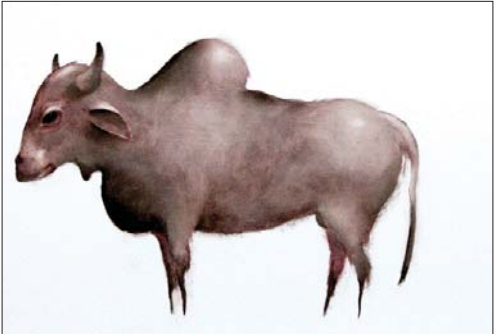
صالحی یادآور شد: یکی دیگر از اقدامات تجربه‌نگاری، ارائه تصویری روشن از ۲۷ پروژه اصلی این وزارتخانه در دوره چهارساله دولت دوازدهم بود که مدیران جدید می‌توانند آن را استفاده کنند. یکی از مسائلی که در این نوع نقل و انتقال‌های مدیریتی باید مورد توجه قرار بگیرد، همین حافظه تاریخی مدیریتی است. پیشنهاد می‌کنم این اتفاق در دوره‌های دیگر هم ادامه پیدا کند تا دانش مدیریتی اتصال خود را با مدیران جدید حفظ کند و قطعا این به‌هم‌پیوستگی می‌تواند به دوره جدید‌ها در قالب فیلم، فایل صوتی و کتاب

او افزود: قطعا در هر دوره مدیریتی جدید، کارهای نو شکل خواهد گرفت، اما این اتصال حافظه تاریخی می‌تواند کمک کند که مدیران جدید با اتکا به‌گذشته با علم بیشتری به سوی آینده حرکت کنند. وزیر سابق فرهنگ و ارشاد اسلامی در پایان در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه پس از پایان دوران وزارت خود در چه کاری اشتغال خواهد داشت، خاطرنشان کرد: بنده از فضای علمی و فرهنگی به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی آمدم و امروز پس از پایان دوران مدیریتی خود مجدداً به همان حوزه فکر، اندیشه و کتاب بازخواهم گشت تا بتوانم از خوشه‌چینی اصحاب فکر و اندیشه بهره ببرم.

هنر

نگاهی به آثار «وحید چمانی»

هر هنرمند، دایره واژگان تازه‌ای است

برابر هنرهای مختلف سر بر می‌آورند و هرکدام حرفی هستند که به شکل درآمده‌اند و هر هنرمند منفرد، با خاطراتش یا خواب‌هایش یا خوانش‌هایش از شکل زیست‌راش، به آنها دست یافته است. این همه گفته شد تا زاویه نگاه به هنر مدرن پیدا شود و سپس نقبی و نگاهی به آثار وحید چمانی، کسی که گالری «لازارف» در پاریس او را یکی از امیدهای نوی هنر نقاشی در خاورمیانه توصیف کرده است، داشته باشیم.

مجموعه اسیدآمینه‌های او چندین بار با همین عنوان تکراری در نقاط مختلف جهان به نمایش درآمده و آخرین بار در گالری نیان پیش‌روی مخاطبان قرار گرفته است.

چنین آثاری طبیعی است که در برخورد اول، احساس ترس، دلهره، اضطراب یا حتی نافهمی و نازیبایی به ما بدهند و جز با غوطه‌خوردن و تأمل‌کردن نمی‌توانیم به آنها راهی دست و پا کنیم. کم‌اینکه کوچک نشان‌دادن کره زمین از منظر تلسکوپ هابل برای بسیاری عاری از معنای درخور توجهی باشد. آثار چمانی نیز در مواجهه اول چنین خودنمایی می‌کند؛ اما هر بار دیدن این آثار، خواندن از اسیدآمینه‌های این‌شکل‌دهندگان کوچک جهان‌ما و شیفته‌گی به اسطوره‌ها و جست‌وجو برای معنای نامشکلاسانه آنها، ما را به تماشای آثار او مشتاق‌تر و شیفته‌تر خواهد کرد. چمانی با آثار خود دایره وسیعی از لغات نقاشانه را پیش‌روی ما گشوده است؛ لغات و واژگانی که بی‌معنایی اکنون برخی از آنها، هرگز از ارزش‌شان چیزی نمی‌کاهد؛ زیرا هنر همواره از زمانه‌اش پیش است؛ هرچند تحت تأثیر آن زمانه و زمانه‌هایش پیش از خودش، دست به خلق اثر زده است. اگر شاعران و نویسندگان با هر شعر و متنی، لغتی به لغات زبان می‌افزایند، هنرمندان و نقاشان نیز با هر خلق اثر، نماد و حرف تصویری تازه‌ای به جهان ما اضافه می‌کنند.

نگاهی به فیلم «خورشید»

گنج درون

گرفته و نقش مهمی را ایفا می‌کنند و در طول فیلم هم به طرق مختلف شاهدش هستیم. عنصر مهم دیگری که از همان آغاز فیلم بر آن تأکید شده، کبوتر است. علی دزدکی کبوتر هاشم را گرفته و با ترس و واهمه قرار است او را پس دهد اما هاشم از آن می‌گذرد و به خاطر نقشه‌ای که در سر دارد، آن را به علی هدیه می‌دهد و از اینجا به بعد، تغییرات تدریجی در زندگی او رخ می‌دهد. نمونه دیگر، صحنه‌ای است که علی کبوترها را پرواز می‌دهد و می‌توان این صحنه را با صحنه بالارفتن بچه‌ها از دیوار مدرسه تطبیق داد که هر دو از صحنه‌های بسیار زیبا و تأثیرگذار فیلم هستند. پرواز کبوترها، نشانگر راهی‌ای از قفسی است که به اجبار گرفتار آن شده‌اند و می‌تواند غیرمستقیم اشاره‌ای باشد به کودکان کاری که در دست کارفرماها اسیر و گرفتار شده‌اند و برای آزادی به مدرسه پناه می‌برند.

مسئله اصلی فیلم، یعنی پیدا‌کردن گنج، همان ابتدا مطرح می‌شود. درواقع هاشم مسیر رسیدن به گنج را درست نشان داده است. اما گنج واقعی در همان مدرسه است؛ مدرسه و مسیر و بیداری‌اش منجر شده است.

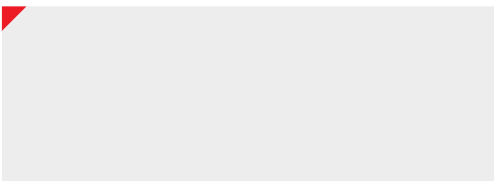

از چنین منظری آثار چمانی از چند منظر روان‌شناختی، هستی‌شناختی، رؤیاپردازی و نمادسازی اسطوره‌وار قابل کنکاش و بررسی است.

هدف نهایی پژوهش روان‌کاوانه هنر، پرده‌برداشتن از اندیشه‌های ضمنی شالوده مضامین ضمنی اثر هنری است. صورت‌های ذهنی، گذشته از مضامین علنی‌شان، غالباً مفهومی پنهان دارند که حتی اگر این مفهوم از همان آغاز بسیار گیرا باشد، همیشه بی‌درنگ فهمیده نمی‌شود. صورت‌های ذهنی نتیجه عمل نسبتاً ناخودآگاهانه ابداع‌اند و به طرزى کم‌وبیش نامحسوس از ذهن هنرمند بیرون می‌آیند و در ذهن مخاطب، اثر و معناهای متفاوت می‌گیرند. صورت‌های ذهنی پیچیدگی خود را مدیون این واقعیت هستند که مفهوم‌شان تمام یا بی‌درنگ روشن نمی‌شود و درکش میسر نمی‌شود مگر گام به گام، تصادفاً، به کمک پیش‌بینی‌ها و تجدیدنظرها، حدس‌زدن و درشگفت‌شدن و درخواب‌رفتن‌ها.

از منظر هستی‌شناسی، خود چمانی با عنوان اسیدآمینه‌ها به‌درستی آدرس داده است. این نام همچون اسم رمز ما را به نیم‌هایه‌ای انسانی ارجاع می‌دهد. جایی که ما زیر تلسکوپ و از سوی دانشمندان تاکنون بسیار به سراغشان رفته‌ایم، ولی اگر بخواهیم با هنر سراغشان برویم، چمانی به‌خوبی آنها را روایت کرده است. سکانس‌هایی از زندگی اجزای حیاتی هر موجود زنده‌ای که ما به تماشای آن مشغولیم، او آنچه در ناخودآگاهش می‌بیند، به شکل تصویرهایی از اسیدآمینه‌ها و به ما نشان می‌دهد؛ اثر و معنی‌ج‌امی‌توان به رؤیاه‌ها و نمادهای او راهی جست. آنجا‌که اشکالی از دل تاریخ ما بیرون می‌آیند و در نقاشی‌های او جنبه‌های اسطوره‌ای به خود می‌گیرند و کنده‌شده از محیط خود به تنهایی می‌خواهند معنا و حرفی را با مخاطب خود در میان بگذارند. او از درون واقعه، از درون تاریخ، از درون اسطوره و از درون انسان و هر موجود حیات‌مندی، آمده است تا ما را به بی‌ارزشی خود، بی‌سراجامی و سرگردانی خود ارجاع چندباره دهد. همان‌کاری که تلسکوپ هابل وقتی کره زمین را همچون ارزنی نشان می‌دهد و موجودیت، غرور، تعصب و دیگر ارزش‌های ما را که برایش یکدیگر را می‌کشیم به سفره می‌گیرد، این‌بار چمانی از سوی دیگری و از درون و قعر انسان به آن چراغ‌قوه انداخته و به ما یادآور می‌شود.

چنین آثاری طبیعی است که در برخورد اول، احساس ترس، دلهره، اضطراب یا حتی نافهمی و نازیبایی به ما بدهند و جز با غوطه‌خوردن و تأمل‌کردن نمی‌توانیم به آنها راهی دست و پا کنیم. کم‌اینکه کوچک نشان‌دادن کره زمین از منظر تلسکوپ هابل برای بسیاری عاری از معنای درخور توجهی باشد. آثار چمانی نیز در مواجهه اول چنین خودنمایی می‌کند؛ اما هر بار دیدن این آثار، خواندن از اسیدآمینه‌های این‌شکل‌دهندگان کوچک جهان‌ما و شیفته‌گی به اسطوره‌ها و جست‌وجو برای معنای نامشکلاسانه آنها، ما را به تماشای آثار او مشتاق‌تر و شیفته‌تر خواهد کرد. چمانی با آثار خود دایره وسیعی از لغات نقاشانه را پیش‌روی ما گشوده است؛ لغات و واژگانی که بی‌معنایی اکنون برخی از آنها، هرگز از ارزش‌شان چیزی نمی‌کاهد؛ زیرا هنر همواره از زمانه‌اش پیش است؛ هرچند تحت تأثیر آن زمانه و زمانه‌هایش پیش از خودش، دست به خلق اثر زده است. اگر شاعران و نویسندگان با هر شعر و متنی، لغتی به لغات زبان می‌افزایند، هنرمندان و نقاشان نیز با هر خلق اثر، نماد و حرف تصویری تازه‌ای به جهان ما اضافه می‌کنند.

همچنین انتخاب کودکان کار به‌عنوان بازیگر نیز اقدامی تحسین‌برانگیز در راستای کشف گنج درون هرکدام از آنهاست و یکی از محاسن فیلم حضور این عزیزان است که با بازی درخشان و باورپذیرشان به تأثیرگذاری فیلم کمک شایان‌توجهی کرده‌اند.

علی‌رغم جنبه‌های مثبت فیلم که پرداختن به معضلات اجتماعی و تکیه بر نمادهاست، به نظر می‌رسد بخش‌هایی از فیلم به ورطه تکرار افتاده و کمی طولانی شده است. در این فاصله می‌توانست دست‌کم به یک‌سری از مسائل بنیادی فیلم و شخصیت‌ها بیشتر پرداخته شود. بعضی از شخصیت‌ها مثل مادر علی، هاشم و مدیر مدرسه عمیقاً پردازش نشده و با تکیه بر طراحی لباس، گریم و چند جمله به یک تیپ بدل شده‌اند و کارکردشان فقط در حد یک محرک برای علی است. همچنین خیلی موزج و گذرا به زمینه‌های فقر کودکان کار پرداخته شده و اطلاعات خیلی سطحی در این زمینه داده می‌شود. اگر این بنیان‌ها و ریشه‌ها به‌طور عمیق در فیلم بیان می‌شد، شاید در واکاوی دردها و آسیب‌شناسی اجتماعی بیشتر راهگشا بود و با تکیه بر اصل آگاهی‌بخشی، مخاطب دست‌کم به آگاهی عمیق‌تری در این حوزه دست پیدا می‌کرد. مسئله دیگری که جایش در فیلم خالی است و می‌توانست به‌عنوان یک عامل مؤثر در فیلم عمل کند، پرداختن به مکان و جغرافیایی بود که سرنوشت این کودکان با آن گره خورده و در پرتو آن معنا پیدا می‌کند. به‌جز چند نمای بسته از یک‌سری مکان شهری، تصویر مشخص و کاملی از شهر نداریم و خیلی کوتاه به هرکدام از آنها پرداخته و آن بعد گسترده شهر به‌عنوان یک عامل اثرگذار را شاهد نیستیم.

درنهایت می‌توان گفت خورشید از لحاظ پرداختن به مسائل اجتماعی و انسانی و توجه ویژه به معضلات کودکان کار، فیلم خوب و ارزشمندی است اما نسبت به فیلم‌های بچه‌های آسمان، رنگ خدا و باران در سطح پایین‌تری قرار می‌گیرد.

زیر درختان زیتون

«یوسف وزلیخا»ی فرشچیان را به زاپنی‌ها هدیه دادند

● تابلوی «یوسف وزلیخا»، اثر محمود فرشچیان، به مرکز بین‌المللی توجیگی ژاپن اهدا شد. به گزارش سفارتخانه‌های ایران در خارج از کشور، در راستای حمایت از فعالیت‌ها و اقدامات فرهنگی و هنری ایرانیان و دانشجویان مقیم و همچنین به‌منظور تعمیق و توسعه تعاملات با مؤسسات و مجموعه‌های فعال در این زمینه به ویژه در شهرها و استان‌های غیر از توکیو، تابلوی نفیس «یوسف وزلیخا» اثر محمود فرشچیان به همراه برخی منشورات و تولیدات رایزنی فرهنگی ایران در ژاپن توسط دانشجوی ایرانی مقیم ژاپن و فعال در زمینه‌های فرهنگی و هنری، به رئیس مرکز بین‌المللی توجیگی در استان هونجو ژاپن اهدا شد. شیگیرو مینووار رئیس این مرکز با ابواز خرسندی از این اقدام گفت: مرکز بین‌المللی توجیگی برنامه‌های مختلفی را برای معرفی ظرفیت کشورهای مختلف به اجرا درمی‌آورد و بسیار خرسندیم که زمینه تبادل و همکاری با ایران و معرفی این کشور به‌واسطه محصولات و تولیدات فرهنگی اهدایی و همکاری برای اجرای برنامه‌های متنوع فراهم شده است.

همچنین این‌دیدار و اهدای تابلوی رایزنی فرهنگی نیز در روزنامه «شیئستسوکه ششینون» منعکس شد. لازم به ذکر است که رایزنی فرهنگی تعدادی از مجلات و کتب منتشره به زبان ژاپنی، اقلام فرهنگی، تابلو و... را برای این مرکز ارسال و اهدا کرد که در بخش مربوطه در اختیار علاقه‌مندان و مراجعه‌کنندگان قرار گرفته است.

داوران پویش «کودک، همدلی و کرونا» اعلام شدند

● همدلان یا داوران پویش «کودک، همدلی و کرونا» معرفی شدند. ارسال آثار به این پویش تا دهم شهریور تمدید شده و برگزیدگان در روز جهانی کودک معرفی می‌شوند.
علی‌علی‌زین‌العابدین، دبیر پویش کودک، همدلی و کرونا به ایستا گفت: چون اساس این پویش ادبی و هنری، غیررقاتی است، بیشتر شرکت‌کنندگان جز، برگزیدگان خواهند بود. گروهی از متخصصان آثار رسیده به دبیرخانه را بررسی اولیه می‌کنند و چنانچه از حداقل معیارهای کیفی مدنظر دبیرخانه برخوردار باشند، برگزیده خواهند شد. به گفته او، آثار برگزیدگان رشته‌های نقاشی، عکاسی و ویدئو (فیلم کوتاه) به ترتیب در موزه‌های ملی، گلستان و سینما به نمایش درخواهند آمد و آثار نوشتاری در یک کتاب دیجیتال منتشر خواهند شد و برگزیدگان لوح تقدیر ایکوم ایران را دریافت خواهند کرد، اما ۲۰ نفر به‌عنوان برگزیده برگزیدگان شناخته خواهند شد که علاوه‌بر نمایش و انتشار آثارشان به آنها مدال ایکوم ایران به علاوه جایزه نقدی یک‌میلیون تومانی اهدا خواهد شد.

دبیر پویش کودک، همدلی و کرونا، اسامی همدلان این پویش را به این شرح اعلام کرد: عکس: سیف‌اله صمدیان، رضا معطربان و فرهاد سلیمانی
نقاشی و تصویرگری: فرشید مثقالی، شهناز زهتاب و نازنین آیگانی
ویدئو (فیلم کوتاه و انیمیشن):، محمدرضا اصلانی، شادمهر راستین و رضا بهزادبان
نوشتن خلاق: فریا کلهر، فرمهر منجزی و احمداکبرپور

پویش ادبی و هنری کودک، همدلی و کرونا برای کودکان و نوجوانان ۷ تا ۱۷ سال به راه افتاده است. ایکوم ایران (کمیته ملی موزه‌های ایران) برگزارکننده این پویش و کانون توسعه فرهنگ کودکان مجری طرح است. شرکت‌کنندگان، آثار ادبی و هنری خود را با موضوع «همدلی» خلق و به دبیرخانه پویش ارسال می‌کنند. مهلت شرکت تا دهم شهریورماه ۱۴۰۰ تمدید شده است و برگزیدگان هم‌زمان با روز جهانی کودک معرفی می‌شوند.

برای آگاهی از شرایط شرکت در این پویش با شماره ۰۹۳۷۲۳۹۸۸۸۸ تماس بگیرید یا در واتس‌آپ پیام بگذارید.